

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. R. Berdilo)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, (jud. A. Panov, I. Secrieru, I. Țurcan)

DECIZIE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

Examinând recursul declarat de către ÎM "Incaso" SRL, reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM "Incaso" SRL împotriva lui Borozna Serghei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și restituită cererea de apel depusă de ÎM "Incaso" SRL împotriva hotărârii din 14 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă:

La 15 noiembrie 2019, ÎM "Incaso" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Borozna Serghei cu privire la încasarea datoriei în sumă de 6342,00 lei și a cheltuielilor de judecată formate din cheltuieli de asistență juridică în sumă de 500,00 lei și taxa de stat în mărime de 270,00 lei.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasat de la Borozna Serghei, în beneficiul ÎM "Incaso" SRL, datoria în sumă de 3342 lei, taxa de stat în sumă de 270 lei și cheltuielile de înștiințare în sumă de 100 lei, în total suma de 3712 lei, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 01 aprilie 2021 prin intermediul oficiului poștal, avocatul Eugeniu Bujoreanu, în interesele apelantei ÎM "Incaso" SRL, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea cererii de apel, modificarea parțială a hotărârii instanței de fond.

În motivarea cererii de repunere în termen a menționat că la depunerea cererii

de chemare în judecată a solicitat potrivit art.206 alin. (1) al CPC, examinarea pricinii în lipsă și remiterea copiei de pe hotărâre. Cu hotărârea din 14 decembrie 2020 a făcut cunoștință la 29 martie 2021 prin intermediul portalului instanțelor de judecată, or hotărârea nu i-a fost expediată prin poștă.

Prin încheierea din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și restituită cererea de apel depusă de ÎM "Incaso" SRL împotriva hotărârii din 14 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

La 22 iunie 2021 (prin oficiul poștal), ÎM "Incaso" SRL, reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, a declarat recurs împotriva încheierii din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii recurate și restituirea cauzei în instanța de apel la rejudecare.

În susținerea recursului declarat a menționat că nu i-a fost expediată hotărârea primei instanțe, fapt care a condiționat informarea târzie despre soluția instanței de pe portalul instanțelor de judecată.

Potrivit prevederilor art. 425 al Codului de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Având în vedere că, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 aprilie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia, iar recursul a fost declarat 22 iunie 2021, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Conform art. 426 alin. (3) al Codului de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale aplicabile speței, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM "Incaso" SRL, reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 10 alin. (1) al Codului de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) al Codului de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, norma citată prevede expres momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului – data pronunțării dispozitivului hotărârii.

În conformitate cu art. 116 alin. (1), (3) al Codului de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

După cum denotă actele dosarului, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost pronunțat la 14 decembrie 2021.

La fel, este cert și faptul că, ÎM ”Incaso” SRL a fost citată legal la ședințele de judecată ce au avut loc în cadrul rejudecării cauzei în prima instanță, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei. Mai mult ca atât, ÎM ”Incaso” SRL a solicitat examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Totuși, ÎM ”Incaso” SRL a depus cererea de apel împotriva hotărârii primei instanțe, la 01 aprilie 2021, respectiv cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) al Codului de procedură civilă. Or, din interpretarea corectă a prevederilor normei legale citate, este de înțeles că termenul de declarare a apelului curge de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Deși, recurenta ÎM ”Incaso” SRL în cerere de repunere în termenul de atac a invocat precum că, a aflat de hotărârea la 29 martie 2021, când avocatul ales a făcut cunoștință de soluția instanței de judecată de pe portalul instanțelor de judecată, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, instanța de apel însă a respins această cerere ca neîntemeiată.

Așadar, alegațiile din cererea de recurs referitoare la faptul că, declararea la 01 aprilie 2021 a apelului se datorează aflării cu întârziere despre hotărâre ceea ce în opinia ÎM ”Incaso” SRL o îndreptățește să solicite repunerea în termenul de atac, se apreciază critic de către Colegiu, or termenul stabilit de lege pentru exercitarea căii de atac (apelul) se calculează exclusiv din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii.

La caz, se reține că ÎM ”Incaso” SRL deține un rol de participant activ la proces prin faptul că aceasta este autorul sesizării instanței de judecată cu acțiune de apărare a drepturilor sale. Este cert că ÎM ”Incaso” SRL cunoștea despre existența pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a acțiunii nominalizate și că aceasta are fixat termen de examinare, urmând să urmărească soarta cauzei ce o viza, pe întreaga perioadă a procesului.

Jurisprudența CtEDO reiterează obligația părții de a lua măsurile necesare pentru protecția drepturilor sale de acces la justiție, inclusiv prin manifestarea diligenței în exercitarea drepturilor sale procedurale și a interesului față de soarta dosarului vizat (cauza van Harn vs. Germania, hotărâre din 11 septembrie 2007, cauza Pîrnău ș.a. vs. Republica Moldova, hotărâre din 31 ianuarie 2012 și cauza SA

Universul vs. Republica Moldova, hotărâre din 10 iulie 2012).

Urmează a fi menționat caracterul public al informației cu privire la ședințele de judecată fixate într-o cauză civilă, cu privire la rezultatul examinării cauzei și actele judecătorești emise pe marginea acestor cauze. Toată informația respectivă se plasează pe portalul național al instanțelor de judecată, obligație care a fost la caz respectată de personalul instanței, iar ÎM ”Incaso” SRL și reprezentantul ales urmau să monitorizeze, în continuare soarta cauzei.

Astfel, deși dispozitivul hotărârii a fost pronunțat public la 14 decembrie 2020, dispozitivul a fost [publicat](#) la 16 decembrie 2020, Colegiul identifică, la caz, prezumția cunoașterii de către ÎM ”Incaso” SRL a rezultatului examinării propriei cauze și emiterii hotărârii cel puțin din această dată.

În corespundere cu prevederile art. 116 alin. (4) al Codului de procedură civilă, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

După cum a fost reiterat supra, cunoscând despre o hotărâre defavorabilă, ÎM ”Incaso” SRL nu a livrat nici un argument plauzibil din care cauză a așteptat până la 01 aprilie 2021 pentru a-și exercita dreptul de a contesta hotărârea.

Din acest motiv cererea depuse de ÎM ”Incaso” SRL cu privire la repunerea în termenul de atac al hotărârii a fost corect respinsă de instanța de apel, or din momentul din care recurentul trebuia să afle despre o hotărâre defavorabilă, și până la depunerea cererii de apel, au trecut mai mult de 30 de zile prevăzute de art. 116 alin. (4) al Codului de procedură civilă.

Reținând cele constatate, precum și obligația părților și participanților la proces de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale ÎM ”Incaso” SRL și reprezentanții acesteia urmau să depună cererea de apel în conformitate cu exigențele legii în termenul stabilit de lege.

Completul subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, inter alia, Erik ØVLISEN vs. Danemarca, hotărârea din 30 august 2006, sau Kukkonen vs. Finlanda (nr. 2), hotărârea din 13 ianuarie 2009, § 24).

În același context, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță, de dreptul de a fi audiat (a se vedea, inter alia, Lebedinschi vs. Republica Moldova, hotărârea din 16 septembrie 2015, § 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că, în proceduri civile, o persoană poate cu greu să conceapă preeminența dreptului fără existența posibilității de acces la instanțele de judecată (a se vedea, Golder vs. the United Kingdom, hotărâre din 21 ianuarie 1975; Z and Others vs. the United Kingdom, hotărâre din

10 mai 2001; și Kreuz vs. Poland, hotărârea din 19 iunie 2001).

Totuși, „dreptul la o instanță” nu este absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, supus limitărilor, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului. Garantând părților în litigiu un drept efectiv de acces la o instanță care să hotărască asupra „drepturilor și obligațiilor lor cu caracter civil”, articolul 6 § 1 acordă statului dreptul de a alege liber mijloacele care să fie utilizate în acest scop.

În acest sens, Curtea Europeană a statuat că restricția impusă accesului la o instanță judecătorească sau un tribunal nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (a se vedea, Tinnelly & Sons Ltd and Others și McElduff and Others vs. the United Kingdom, hotărârea din 10 iulie 1998).

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă că, soluția emisă de către instanța de apel este una întemeiată legal și în corespundere cu circumstanțele cauzei, or argumentele și probele invocate în susținerea cererii de recurs sunt contrare legislației procesuale și lipsite de relevanță.

Concluzionând cele expuse, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de recurs împotriva încheierii din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, urmează a fi respinsă cu menținerea încheierii instanței de apel.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de ÎM ”Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Bujoreanu Eugeniu.

Se menține încheierea din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău emisă în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM ”Incaso” SRL împotriva lui Borozna Serghei cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru